

भिः । शतः हि माअशीय भेषजेभिः । व्यस्मद्वेषो वितरं
व्यःहः । व्यमीवाःश्चातयस्वा विषूचीः ॥ ८ ॥

अहन् विभर्षि मा नस्तोके । आते पितर्मरुताः सु-
न्ममेतु । मा नः सूर्यस्य सन्दृशो युयोथाः । अभिनो वीरो
अर्व्वति क्षमेत । प्रजायेमहि रुद्र पूजाभिः । एवावभ्रो
वृषभ चेकितान । यथा देव न हृणीषे न हंसि । हाव-
नश्रून्ना रुद्रेह बोधि । बृहद्वदेम विदथे सुवीराः । प-
रिणो रुद्रस्य हेति स्तुहि श्रुतं ॥ मीढुष्टमाहन् विभर्षि ।
त्वमग्ने रुद्र आवो राजानं ॥ ९ ॥

वसूनि ततानास्तु विश्वान्ववृत्त्यां ववर्त्ति घृतेन विषू-
चीः श्रुतं द्वे च ॥ अनु० ६ ॥

सप्तमोऽनुवाकः ।

सूर्यो देवीमुषसः रोचमानामर्थ्यः । न योषामभ्ये-
ति पश्चात् । यत्रानरो देवयन्तो युगानि । वितन्वते
प्रतिभद्राय भद्रं । भद्राअश्वा हरितः सूर्यस्य । चित्रा-
एदग्वा अनुमाद्यासः । नमस्यन्तो दिवआपृष्ठमस्थुः ।
परि द्यावापृथिवी यन्ति* सद्यः । तत्सूर्यस्य देव-
त्वं तन्महित्वं । मध्याकर्त्तोर्विततः सञ्जभार ॥ १ ॥

* सन्तीति C पुस्तकपाठः ।